

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 40/18
V Luxemburgu 12. apríla 2018

Rozsudok vo veci C-550/16
A a S/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Maloletý bez sprievodu, ktorý počas konania o azyle dosiahol plnoletosť, si zachováva právo na zlúčenie rodiny

Takáto žiadosť o zlúčenie rodiny však musí byť podaná v primeranej lehote, teda v zásade v lehote troch mesiacov odo dňa, kedy bol dotknutý maloletý uznaný za utečenca

Maloletá osoba eritrejskej štátnej príslušnosti, ktorá prišla do Holandska sama bez sprievodu, podala 26. februára 2014 žiadosť o azyl. Dňa 2. júna 2014 dovŕšila plnoletosť. Rozhodnutím z 21. októbra 2014 jej holandský štátny tajomník udelil povolenie na pobyt z dôvodu azylu, platné na päť rokov, so spätnou účinnosťou ku dňu podania žiadosti o azyl. Dňa 23. decembra 2014 holandská organizácia, ktorá pomáha utečencom (VluchtelingenWerk Midden-Nederland), podala v mene dotknutej osoby žiadosť o vydanie povolenia na prechodný pobyt pre jej rodičov (A a S), ako aj jej troch maloletých bratov na účely zlúčenia rodiny s maloletou osobou bez sprievodu. Rozhodnutím z 27. mája 2015 štátny tajomník zamietol túto žiadosť z dôvodu, že v čase podania tejto žiadosti bola dcéra A a S plnoletá.

A a S toto zamietnutie napadli. Podľa nich je pri určení, či osobu možno považovať za „maloletého bez sprievodu“ na účely smernice Európskej únie o práve na zlúčenie rodiny¹ rozhodujúci deň vstupu do dotknutého členského štátu. Štátny tajomník sa naopak domnieva, že v tejto súvislosti je rozhodujúci deň podania žiadosti o zlúčenie rodiny.

Rechtbank Den Haag (súd v Haagu, Holandsko), ktorý musí v tejto veci rozhodnúť, položil Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku.

Vo svojom rozsudku z dnešného dňa Súdny dvor rozhodol, že za „maloletého“ sa musí považovať štátny príslušník krajiny, ktorá nepatrí do Európskej únie, alebo osoba bez štátnej príslušnosti, **ktorý bol mladší ako 18 rokov v čase vstupu na územie členského štátu a podania žiadosti o azyl v tomto štáte**, ale ktorý počas konania o azyle dosiahol plnoletosť a následne bol uznaný za utečenca.

Súdny dvor v tejto súvislosti pripomína, že smernica ustanovuje priaznivejšie podmienky pre uplatnenie práva utečencov na zlúčenie rodiny, pretože ich situácia vyžaduje vzhľadom na príčiny, ktoré ich donútili opustiť svoju krajinu a bránili im tam viesť normálny rodinný život, osobitnú pozornosť. Najmä maloletí utečenci bez sprievodu majú nárok na takéto zlúčenie, ktorý nepodlieha voľnej úvahe zo strany členských štátov.

Okrem toho, hoci smernica nestanovuje výslovne, dokedy musí byť utečenec maloletý, aby mohol využiť špecifické právo na zlúčenie rodiny², Súdny dvor konštatuje, že určenie tohto momentu nemožno ponechať na posúdenie každého členského štátu.

Konkrétnejšie, z hľadiska odpovede na otázku, aký je v konečnom dôsledku moment, v ktorom treba posúdiť vek utečenca, aby mohol byť považovaný za maloletého a mohol využiť špecifické právo na zlúčenie rodiny, Súdny dvor vychádza zo znenia, kontextu a účelu, ktorý sleduje táto

¹ Smernica Rady 2003/86/ES z 22. septembra 2003 (Ú. v. EÚ L 251, 2003, s. 12; Mim. vyd. 19/006, s. 224).

² Článok 10 ods. 3 písm. a) smernice.

smernica, s prihliadnutím na regulačný kontext, do ktorého patrí, ako aj na všeobecné zásady práva Únie.

Podľa Súdneho dvora viazať právo na zlúčenie rodiny na moment, keď príslušný vnútroštátny orgán formálne prijme rozhodnutie, ktorým sa danej osobe prizná postavenie utečenca, a teda na väčšiu či menšiu rýchlosť rozhodovania o tejto žiadosti o medzinárodnú ochranu daným orgánom, by mohlo spochybniť potrebný účinok práva na zlúčenie rodiny. To by bolo v rozpore nielen s cieľom smernice, ktorým je podporovať zlúčenie rodiny a priznať v tejto súvislosti osobitnú ochranu utečencom (najmä maloletým bez sprievodu), ale aj zásadami rovnosti zaobchádzania a právnej istoty. Takýto výklad by mal totiž za následok, že s dvomi maloletými utečencami bez sprievodu v rovnakom veku, ktorí podajú v rovnakom momente žiadosť o medzinárodnú ochranu, by sa mohlo v súvislosti s právom na zlúčenie rodiny zaobchádzať rozdielne v závislosti od dĺžky rozhodovania o týchto žiadostiach. Okrem toho takýto výklad by mohol viesť k tomu, že maloletá osoba bez sprievodu, ktorá žiada o medzinárodnú ochranu, nebude vedieť vôbec predvídať, či jej bude priznané právo na zlúčenie so svojimi rodičmi, čo môže ohrozovať právnu istotu.

Naopak zohľadniť dátum podania žiadosti o medzinárodnú ochranu umožňuje zabezpečiť predvídateľné a rovnaké zaobchádzanie so všetkými žiadateľmi nachádzajúcimi sa chronologicky v rovnakej situácii a zaručuje, že úspech žiadosti o zlúčenie rodiny závisí hlavne od okolností týkajúcich sa žiadateľa a nie správneho orgánu (ako je dĺžka rozhodovania o žiadosti o medzinárodnú ochranu alebo žiadosti o zlúčenie rodiny).

Súdny dvor však spresňuje, že v takejto situácii musí byť **žiadosť o zlúčenie rodiny podaná v primeranej lehote, to znamená v zásade v lehote troch mesiacov odo dňa, kedy bola dotknutá maloletá osoba uznaná za utečenca.**

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499